

Sprawa T-247/04

**Asociación de exportadores españoles
de productos farmacéuticos (Aseprofar)
i Española de desarrollo e impulso farmacéutico, SA (Edifa)
przeciwko
Komisji Wspólnot Europejskich**

Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność — Akt podlegający
zaskarżeniu — Niewszczęcie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom
państwa członkowskiego — Komunikat 2002/C 244/03

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 19 września
2005 r. II - 3451

Streszczenie postanowienia

*Skarga o stwierdzenie nieważności — Akty zaskarżalne — Pojęcie — Akty wywołujące wiążące
skutki prawne — Etap poprzedzający wniesienie skargi w postępowaniu w sprawie uchybienia
zobowiązaniom państwa członkowskiego — Decyzja Komisji dotycząca umorzenia postępo-
wania w sprawie skargi — Wyłączenie
(art. 226 WE i 230 WE)*

Decyzje, na mocy których Komisja umarza postępowanie w sprawie skargi informującej ją o zachowaniu państwa, które może doprowadzić do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, nie stanowią aktów podlegających zaskarżeniu, a skarga o stwierdzenie ich nieważności powinna być odrzucona jako niedopuszczalna, bez konieczności badania, czy spełnia ona inne warunki przewidziane w art. 230 WE.

W istocie aktem podlegającym zaskarżeniu w rozumieniu tego przepisu jest każdy środek wywołujący wiążące skutki prawne, które mogą mieć wpływ na interesy skarżącego, zmieniając w znaczący sposób jego sytuację prawną.

Decyzje umarzające postępowania w sprawie skarg odnoszących się do zachowań państwa mogących doprowadzić do wszczęcia postępowania na podstawie art. 226 WE stanowią

część zobowiązań podjętych przez Komisję w trosce o prawidłowe administrowanie na etapie poprzedzającym wniesienie skargi w postępowaniu w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, jak zaznacza to komunikat Komisji 2002/C 244/03 dotyczący stosunków ze skarżącym w przedmiocie naruszeń prawa wspólnotowego.

Tymczasem ponieważ etap poprzedzający wniesienie skargi w postępowaniu w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego ma wyłącznie na celu umożliwienie państwu członkowskiemu dobrowolne dostosowanie się do wymogów traktatu lub w razie potrzeby stworzenie mu okazji do uzasadnienia swojego stanowiska, żaden z aktów przyjętych przez Komisję w tych ramach nie ma mocy wiążącej.

(por. pkt 44, 46–48, 56, 60)